

Řím 5,1-5

Jestliže jsme ospravedlněni na základě víry, žijeme v pokoji s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista.

Skrze něho totiž máme vírou přístup k této milosti a pevně v ní stojíme. Naše chlouba je také v tom, že máme naději dosáhnout slávy u Boha.

Ale nejen to! Chlubíme se i souženími. Víme přece, že soužení plodí vytrvalost.

Vytrvalost (plodí) osvědčenost, osvědčenost (plodí) naději.

Naděje však neklame, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán.

Žalm 122

Poutní píseň. Od Davida. Zaradoval jsem se, když mi řekli: „Do domu Hospodinova půjdeme!“

Už stojí naše nohy ve tvých branách, Jeruzaléme!

Jeruzalém je vystavěn jako město, spojené v jeden celek.

Tam vystupují kmeny, kmeny Hospodinovy, jak to zákon přikazuje Izraeli, aby chválil Hospodinovo jméno.

Tam stojí soudní stolce, stolce Davidova domu.

Vyprošujte Jeruzalému pokoj: ať jsou v bezpečí, kdo tě milují,

ať vládne mír v tvých hradbách, bezpečnost v tvých palácích!

Kvůli svým bratřím a přátelům budu říkat: Pokoj v tobě!

Kvůli domu Hospodina, našeho Boha, budu ti přát štěstí.

Jak milý je tvůj příbytek, Hospodine zástupů!

Žalm 84

Touží, ba prahne má duše po Hospodinových síních, mé srdce i mé tělo s jásotem tíhnou k živému Bohu.

I vrabec si nalézá příbytek a vlaštovka své hnízdo, kde ukládá svá mláďata: Tvé oltáře, Hospodine zástupů, můj králi a můj Bože!

Blaze těm, kdo přebývají v tvém domě, stále tě mohou chválit.

Blaze člověku, jenž u tebe nalézá pomoc, když se chystá na svatou pouť.

Až půjdou vyschlým údolím, v pramen je změnění, a časný déšť je zahalí požehnáním.

Půjdou se silou stále větší: uzří Boha bohů na Siónu.

Hospodine, Bože zástupů, slyš mou modlitbu, popřej sluchu, Jakubův Bože!

Štíte náš, Bože, pohleď, popatř na tvář svého pomazaného!

Věru, lepší je den v tvých nádvořích než jinde tisíc: raději budu stát na prahu domu svého Boha než přebývat ve stanech bezbožníka.

Neboť Hospodin, Bůh, je slunce a štít: Hospodin popřává milost a slávu, neodepře štěstí těm, kteří žijí v nevinnosti.

Hospodine zástupů, blaze tomu, kdo v tebe doufá.

Žalm 24

Hospodinu náleží země i to, co je na ní, svět i ti, kdo ho obývají.

Neboť on jej založil nad moři, upevnil ho nad proudy vod.

Kdo smí vystoupit na Hospodinovu horu, kdo smí stát na jeho svatém místě?

Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce, jehož duše nebaží po marnosti, kdo svému bližnímu křivě nepřísahá.

Ten přijme požehnání od Hospodina, odměnu od Boha, svého spasitele.

To je pokolení těch, kdo po něm touží, kdo hledají tvář Jakubova Boha.

Zdvihněte, brány, své klenby, zvyšte se, prastaré vchody, ať vejde král slávy!

Kdo je ten král slávy? Silný a mocný Hospodin, Hospodin udatný v boji.

Zdvihněte, brány, své klenby, zvyšte se, prastaré vchody, ať vejde král slávy!

Kdo je ten král slávy? Hospodin zástupů, on je král slávy!

Spes non confundit 24

Nejdůvěryhodnějším svědkem naděje je Matka Boží. V ní vidíme, že naděje není pošetilým optimismem, ale darem, který je nám z milosti dán do reality života. ... A pod křížem, když viděla trpět a umírat nevinného Ježíše, a ačkoli pociťovala mučivou bolest, opakovala své „ano“, aniž by ztratila naději a důvěru v Pána. ... A tím, že z lásky tuto bolest snášela, stala se naší Matkou, Matkou naděje. Není náhodou, že lidová zbožnost nadále vzývá Pannu Marii jako Stella Maris. Nazývá ji jménem, které vystihuje jistou naději, že v bouřlivých situacích našeho života nám Matka Boží přijde na pomoc, povzbudí nás a vybídne k tomu, abychom důvěřovali a dál doufali.